

راه اندازی کارگاه آبنبات سازی مددجوی کمیته امداد در یکی از روستاهای خراسان رضوی

مددجوی پرتلاش کمیته امداد با دریافت تسهیلات اشتغال ۵۰ میلیون تومانی موفق به راه اندازی کارگاه آبنبات سازی و درآمد پایدار شد.

به گزارش خبرنگاران گروه جامعه گزارش خبر، حسین زارعی درست وسط دهه ۴۰ زندگی؛ توانست راهش را پیدا کند و کسب و کاری راه بیندازد که حالا عاشقانه دوست دارد. او بعد از امتحان کردن شغل؛ های زیادی، با وام اشتغالزایی کمیته امداد امام خمینی (ره) توانست، کسب و کار خودش را داشته باشد. او حالا طعم زندگی را می‌چشد و می‌تواند زندگی را آن طور که دوست دارد، زندگی کند.

زندگی حسین زارعی عجیب و غریب است. او در روستای اسماعیل آباد دهستان زاوه در استان خراسان رضوی به دنیا آمد و در همان جا هم زندگی خودش را شروع کرد و مانند بسیاری از مردان، در سن ۱۸ سالگی به سربازی رفت و بعد از گذشت ۲ سال سربازی، برای پیدا کردن کار، به این در و آن در زد. عجیب بودن زندگی؛ از این مرحله، بعد از بازگشت از سربازی شروع شد؛ زمانی که به عنوان یک کارگر در یک ضایعات آهن آلات کار می‌کرد.

او کارگر بود که ازدواج کرد و زندگی خودش را با همه افتان و خیزان؛ ها ادامه داد. حسین اما از این شاخه به آن شاخه می‌پرید؛ یک روز در ضایعاتی کار می‌کرد و یک روز دیگر در سر ساختمان کارگر بود و روزی دیگر، مخلوط شیرین و چسبنده آبنبات را در کارگاه، هم می‌زد. او در زندگی شخصی؛ اش هم تقلا می‌کرد؛ ۱۸ سال از زندگی مشترک حسین و همسرش گذشته بود و آن‌ها هنوز صاحب فرزندی نشده بودند؛ بعد اما به قول خودش که با دوا و درمان، صاحب اولین فرزندش شد و زندگی؛ اش به شکل دیگری تغییر کرد.

حسین تعریف می‌کند که آن زمان، او از کار، بیکار شده و اتفاقا همان زمان هم قرار بود که پدر و مسئولیت زندگی؛ اش هم بیشتر شود؛ انتظاری که پایان گرفت و سردرگمی و مشکلاتی که از تامین خانواده در انتظارش بود. فرزند حسین به دنیا آمد و او گاه و بیگاه سرکاری می‌رفت و زندگی خانواده سه نفره؛ اش را تامین می‌کرد. با به دنیا آمدن فرزند اولش اما انگار نقطه روشنی در زندگی تابید و راه زندگی؛ اش تغییر کرد.

حسین می‌گوید که یک روز، از این جا رانده و از آنجا مانده، به استاد کار زمان جوانی؛ اش، همان که روزی در کارگاه آبنبات سازی؛ اش، کارگری می‌کرد، سر زد و از روزگار و زندگی؛ اش گفت؛ از این که دوست دارد از سردرگمی خلاص شود و شغل ثابتی برای خودش دست و پا کند. حسین تعریف می‌کند که استاد کارش به او پیشنهاد داد تا کارگاه آبنبات؛ سازی بزند و کسب و کار ثابتی را در شیرینی؛ جات راه بیندازد. پیشنهادی که به نظر زارعی خیلی هم خوش آمد و همین شد که بعد برود سراغ کمیته امداد جزئیات طرحش را مطرح کند، شرایطش را توضیح دهد و برای دریافت وام، اقدام کند. خیلی زود، دو ماه بعد، حسین، ۵۰ میلیون تومان وام اشتغالزایی دریافت و محیطی را در روستایی اجاره کرد و وسایل آبنبات سازی را برای شروع کارش، خرید.

زارعی می‌گوید که هر روز، با عشق کارش را شروع می‌کرد؛ او توضیح می‌دهد که در دهه چهارم زندگی؛ اش، تازه در شغلی بود که عشق و علاقه؛ اش بود. راه اندازی کارگاه آبنبات؛ سازی برای حسین آمد داشت و چرخ زندگی برایش خیلی خوب چرخید. حالا ۶ سال از آن روزها می‌گذرد، از روزهایی که حسین کارگاهش را راه انداخت؛ او حالا کارگاه بزرگی دارد که درست در کنار خانه؛ اش است، ۲ کارگر دارد و یک نفر دیگر هم برای او کار می‌کنند. مهم؛ ترین بخشش اما این است که ۲ فرزند دارد که به آن؛ ها هم رمز و راز آبنبات؛ سازی را به آن؛ ها یاد می‌دهد. او می‌گوید: «دوست دارم که آبنبات؛ سازی شغل خانوادگی؛ ام شود، دوست دارم که پسرانم هم اگر دوست دارند، این شغل را ادامه دهند و آن لذتی را که من تجربه کردم، حتی در این سن و سال، تجربه کنند.» او افسوس می‌خورد از این که دیر کسب و کارش را راه انداخته است، با این حال اما او خوشحال است، حداقل حالا کاری را می‌کند که دوست دارد.